

ŽUPNIJA CELJE – SV. CECILIJA

OZNANILA

<http://www.cecilija.net/>

18. oktober 2020 – 38 –

29. nedelja med letom

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 22,15-21)

Tisti čas so farizeji odšli in se posvetovali, kako bi Jezusa ujeli v besedi. K njemu so poslali svoje učence skupaj s herodovci in so rekli: »Učitelj, vemo, da si resnicoljuben in v resnici učiš Božjo pot ter se ne oziraš na nikogar, ker ne gledaš na osebo. Povej nam torej, kaj se ti zdi: Ali smemo dajati cesarju davek ali ne?« Jezus pa je spoznal njihovo hudobijo in rekel: »Kaj me preizkušate, hinavci? Pokažite mi davčni novček!« Dali so mu denarij. Nato jim je rekel: »Čigava sta ta podoba in napis?« Dejali so mu: »Cesarjeva.« Tedaj jim je rekel: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.«

Misijonska nedelja 2020

V današnjem evangeliju nam Jezus govori, naj damo »cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.« Na to navodilo lahko gledamo »politično« in poskrbimo, da ne vržemo v en koš posvetno in duhovno, lahko se pa tudi zavemo, da smo ljudje »duhovno-telesna bitja«, ter se trudimo za pravo ravnovesje med duhovnimi in telesnimi potrebami. Vsako pretiravanje v eno ali drugo stran se slabo obnese. Zavedati pa se moramo, da se telesna in duhovna stvarnost ravnata po različnih pravilih. Naše telo s svojimi organi in čuti raste, se razvija, zori in doseže dovršenost tako, da pridobiva, osvaja: mi jemo, pijemo, dojemamo dejstva, se učimo spretnosti. A naša osebnost, naš duh lahko najde svojo dovršenost v ravno nasprotnem procesu: kot osebnosti rastemo toliko, kolikor gremo iz sebe, vstopamo v odnose z drugimi, in smo pripravljene služiti, deliti z drugimi, kar imamo, se žrtvovati. Ta različna usmerjenost, oziroma neupoštevanje te razlike, je vzrok mnogih naših težav, od čisto osebnih, do političnih: bojimo se spustiti iz rok, kar imamo, bojimo se presegati naše omejitve, da se ne bi »izgubili«, čeprav globoko v srcu čutimo, da ne bomo našli miru, veselja, zadovoljstva in sreče, če se ne odpremo drugim in Bogu. Zato nam Jezus svetuje, naj damo »cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.«

Kaj pa je tisto »Božje«, kar naj bi mi dali Bogu? Jezus je prišel na svet, da bi nam povedal prav to: namreč, da je Bog – Ljubezen, da nas On ljubi, ter da od nas pričakuje, da tudi mi Njega ljubimo. To je evangelij, to je »vesela novica«, za katero nam je Jezus naročil: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mk 16,15) To Jezusovo naročilo je osnova in temelj vsakega misijonskega delovanja.

Misijonska razsežnost Cerkev je tako nekaj bistvenega: Kristusova Cerkev je ali misijonska, ali pa je ni. Kako so ljudje to razumeli v zgodovini, ali pa kako razumejo danes, je pa drugo vprašanje. Še ne tako davno, marsikje pa morda še zdaj, misijonsko dejavnost enačijo z delovanjem v nerazvitih deželah, ali pa s humanitarno pomočjo. Ko

so na II. Vatikanskem zboru pripravljali osnutek za Dekret o misijonih, se je ta miselnost pokazala, pa so se oglasili japonski škofje, češ, če je tako, potem Japonska sploh ni misijonska dežela.

Če je Bog poslal Jezusa, Jezus pa svoje učence »oznanjat veselo novico«, mar to ne pomeni, da je vsak Jezusov učenec, torej vsak kristjan, vsak izmed nas – misijonar, ki oznanja to »veselo novico«? Ki gre »iz sebe«, ki vstopa v odnos z drugimi, ki se odpira drugim, ki ljubi? Zato ni potrebno, da greš v »nerazvite« dežele, možnost za tako misijonsko delovanje je povsod, tudi, ali pa predvsem, doma.

V začetku sv. pisma je rečeno, da je Bog ustvaril človeka po svoji podobi. Sv. Janez pa pravi, da je Bog ljubezen. Torej smo Bogu podobni toliko, kolikor ljubimo. Pa bo kdo vprašal: Kaj pa je ljubezen? Nek ameriški psihiater predlaga naslednjo definicijo: Volja razširjati se, z namenom, da rasteš sam ali da raste nekdo drug*. Ljubezen tako ni le neko čustvo, ampak je volja – torej odločitev, ki ima jasen cilj, namreč rast – svojo, ali pa rast drugega človeka. Če pa kdo hoče bolj poetičen opis ljubezni, naj pa prebere 13. poglavje prvega pisma Korinčanom.

»Dati Bogu, kar je Božjega«, ali pa biti misijonar, biti oznanjevalec evangelija, »vesele novice« torej pomeni ljubiti. Ljubiti pa pomeni, da se stalno odločaš za rast, da se odpiraš, da se razširjaš, da se razdajaš. Kot prvi korak v to smer lahko vzamemo drugi del prošnje iz očenaša »odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom«. Odpustiti pomeni preseči samega sebe, premagati samega sebe. Zmago nad samim seboj so pa že stari Grki smatrali kot največji dosežek. Mi imamo pa še Jezusov nauk, Jezusove nasvete in zapovedi, pa še Njegovo zagotovilo, da je On premagal greh in smrt. Če Mu zaupamo, gremo lahko »veselo na delo«. Amen.

pripravil Janez Mihelčič, DJ – misijonar v Kirgiziji

Načinov kako oznanjamo evangelij je toliko, kolikor je ljudi na svetu. A vsem je skupno eno. Vsa se odražajo v delih ljubezni.

Mnogo naših bratov in sester po vsem svetu trpi hudo pomanjkanje. Papež nas zato v letošnji misijonski poslanici spodbuja, naj bomo solidarni, posebno še v tem času koronavirusa. Nam, ki živimo v Sloveniji – hvala Bogu – v glavnem ni hudega. Prav je, da smo Bogu za to tudi hvaležni. Svojo hvaležnost pa bomo najlepše izrazili, če se odzovemo na papeževo spodbudo in del svojih sredstev namenimo najbolj ubogim. Današnja nabirka je zato namenjena našim bratom in sestram v revnih misijonskih deželah, kjer vlada hudo pomanjkanje najosnovnejših življenjskih dobrin.

Misijonarji in vsi sodelavci Misijonskega središča Slovenije se vam za vaš dar iz srca zahvaljujejo. Naj Bog OBILNO povrne vaši darežljivosti in vas blagoslovi z nebeško srečo in veseljem.

Kot misijonarki na kanadskem Daljnem severu sporočilo papeža Frančiška za "Misijonsko nedeljo" odmeva globoko v moji notranjosti. Besede preroka Izaija »Tukaj sem, pošlji mene (Iz 6,8) me napolnjujejo z vedno novim upanjem in mi dajejo usmeritev, medtem ko živim in delam z ljudmi v njihovih vsakodnevnih naporih in težavah.

Sporočilo papeža Frančiška me izziva, da ponovno razmislim in ocenim svojo osebno, misijonarsko prisotnost. Kdo so ljudje, h katerim sem poslana? Kakšne so njihove najgloblje potrebe? Kako sem jim na voljo?

Čeprav imamo srečo, da v Nunavutu nimamo primerov koronavirusa, še vedno čutimo enak strah in porajajo se nam ista vprašanja kot našim bratom in sestram, ki živijo v mestih, ki so zelo prizadeta. Resnično delimo iste strahove in skrb z vsem človeštvom na planetu Zemlji.

Biti poklicana in poslana kot misijonarka je privilegij s številnimi izzivi in odgovornostmi. Stalen spomin na Jezusov klic ljubezni pa je temelj moje vere pri služenju Inuitom.

Doživljanje radosti, ki izhaja iz njegovega Duha, me navdihuje z vedno novimi idejami, pobudami in globoko pripravljenostjo, da se soočim s številnimi izzivi tukaj na severu. Vedno osmišljam in iščem smer, v kateri se lahko božje sporočilo Ljubezni razglaša in odraža v mojem življenju.

Všech mi je ideja, da je Jezus očetov misijonar. On je Življenje, ki izhaja iz Večnega vira ljubezni. Bog nas ima najprej rad. Jezus je živo sporočilo njegove ljubezni. Ta sprejemajoča ljubezen je temelj našega prizadevanja za evangelizacijo in za približevanje človeški in božanski izpolnitvi naših življenj.

Živim z zelo ponižnimi in revni ljudmi. Prepričana sem, da se zaradi sočutnega poslušanja in pogovarjanja čutijo pomembne, dragocene in razumljene.

»Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni« (Mt 25,35-36).

Ta odlomek je zelo konkreten odgovor na to, kako služim številnim Inuitom. Ta odziv ni zgolj teoretičen, je sočutno udejstvovanje, napolnjeno s spoštovanjem in ljubeznijo do vseh ljudi, s katerimi se srečujem.

S. Dorica Sever, FMM Chesterfield Inlet, Nunavut, Kanada

Zaradi trenutnih razmer bo **skupno praznovanje ob Misijonski nedelji v župniji Sv. Helena – Dolsko odpadlo**. Ostanimo povezani v molitvi za misijonarje. Vabimo vas, da v nedeljo, namesto udeležbe pri sveti maši, zmolite desetko rožnega venca za misijonarje. Oglejte si tudi našo [Facebook](#) stran, kjer v oktobru dnevno predstavljamo naše misijonarje in njihovo delo.

Veseli pa bomo tudi vašega daru ob Misijonski nedelji.

Misijonsko središče Slovenije

Podatki za nakazilo

Prejemnik: **Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana**

TRR: **SI56 0201 4005 1368 933**, koda namena: **CHAR**, BIC banke: **LJBAS12X**,

namen nakazila: **Misijonska nedelja 2020**, referenca: **SI00 249807**

Naša župnija je na rdečem seznamu, zato za nas velja, da do nadaljnjega NI MOŽNO BITI NAVZOČ PRI SV. MAŠI.

VERNIKI lahko prejmete obhajilo, blagoslov in opravite spoved. Vsak dan bo cerkev odprta od 7.30 do 10.00 in od 16.00 do 18.30. Če takrat ne bo v cerkvi duhovnika, pozvonite pri vhodnih vratih samostana.

Vsak dan bo iz naše cerkve avdio prenos svete maše iz na

https://stream.mase.si:8443/kapucini_celje.mp3.

Molitev za zdravje v času epidemije koronavirusa COVID-19

Oče usmiljenja in tolažbe,

tvoj Sin Jezus Kristus

nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram,

ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.

Nakloni jim izboljšanje zdravja,

njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,

da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,

raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,

da bomo rešeni bolezni

in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati. Amen.

KOLEDAR IN MAŠNI NAMENI

NEDELJA, 18. oktober 29. nedelja med letom - misijonska nedelja Luka, evangelist	† Vida Ojstršek † Stanislava Gajšek Po namenu darovalca Za žive in †† župljane in dobrotnike Tremenje: † Hinko Zupanc
PONEDELJEK, 19. oktober Pavel od Križa, duhovnik	Za duše v vichah Za žive in †† Šprajc
TOREK, 20. oktober Rozalina, redovnica	Po namenu †† Alojz Žagar
SREDA, 21. oktober Uršula, devica, mučenka	Po namenu † Anica Cafuta
ČETRTEK, 22. oktober Janez Pavel II. papež	Za nerojene otroke Za žive in †† Rizmal
PETEK, 23. oktober Janez Kapistran, duhovnik	†† Marija Dobnik in sorodniki † Ivan Pajk
SOBOTA, 24. oktober Anton Marija Claret, škof, redovni ustanovitelj	† Josip Marodi † Rok Žagar † Katja Kozovinc
NEDELJA, 25. oktober 30. nedelja med letom Krišpin in Krišpinjan, m.	†† Leopoldina in Jože Srebotnjak †† Alojz in Marija Feuš, Anton in Marija Golubič †† Ivan Fajdiga (Obl.), Avgušlina in sorodniki Za žive in †† župljane in dobrotnike Tremenje: † Janez Repar (30. dan)